

יום אחד, לפני אחד הקונצרטים, בא הזמר בלויית אשתו לאמפיתיאטרון כאורה, ל"קונצרט" מלכת היופי, ניגשו הפירסום למקומותיהם, ומצאו לתמהונם כי הללו כבר תפוסים. החל הזמר ב"משא ומתן" על מקומותיו, באו סדרנים, באו מארגני הנשף, אך מאחר שלאנשים שישבו כבר במקומות היתה "זכות קדימה", משכו הפירסום בכתיפיהם והחלו לחפש אחר מקום מות אחריהם. אחד הפולשים היה צלם, וכשר שמע מי האנשים, תפס הזדמנות לצלמה, אבל על מקומו לא ויתר.

אמר הזמר: "אינני מבין מדוע באו אנשים כה רבים הערב. לא אמרו כלל כי מלכות היופי יודעות לשיר".

למחרת ערך הזמר קונצרט באותו אמפייתאטרון ואשתו תפסה את מקומה באחת השורות הראשונות, והנה הופיע זוג כשר בידיהם כרטיסים ואחד הכרטיסים מסומן במקומה של אשת הזמר. ושוב בא סדרן, והפעם, בשל העובדה שהמבקשים היו זוג, ניתנה להם זכות קדימה. התעקשה הגברת פירס: "אבל גם אני רוצה לשמוע!" אמרו לה השנים: "זה לא איכפת לנו, כי לנו יש זכות לשמוע את פירס — שילמנו בעד זה". קמה הגברת פירס ממ-

יאן פירס, אשתו והפסנתרן כס האשה — הלכה הביתה

קומה והכריזה: "אם כך — יהיה כן. תשמעו לכם את פירס כאוות נפש. אני אשמע אותו בבית!".

ה'ירון ה'

זהו התידון האחרון בסידרה. על הפתרים לרשום עתה את פתרון כל המשת החידונים ולשלחו למערכת. על המעטפה נא לציין: "הירון מוסיקלי". (1) אלו קמפוזטורים כינו יצירות מסיימות שלהם במספרים: 1812, 231, 1933, 4202? (2) מה היה הקשר של ויליאם שכם פור למוסיקה, (בפרט לזמרה)? (3) מתוך שאיפה לבטוי מיוחד פנו לעלים מחברי מוסיקה לאמצעים יוצאי דופן והוסיפו על מגנון כלי התזמורת צלילים, שאינם מופקים ע"י כלי-המוסיקה המקובלים. נא לזהות מי ומי ובאלו יצירותיהם הוסיפו על התזמורת תפקידים בשביל: מכונת רוח ורעמים; צופר מכונתי; תותח, גר' מופון (התקליט: ציוץ צפורים)? (4) אהד מגדולי הפסנתרנים (מת ק' שיש בשנת 1933), שנחשב בזמנו לג' דול מבצעי מוסיקה של שופן, התינה בצורה מוזרה מאד על הבמה, כה עמוקה היתה התרשמותו מהמוסיקה. עד שהיה לעתים, תוך כדי הנגינה, פונה לקהל באולם בהערות, כגון: "גו, מה תיגדו לקטע זה? או מפליט בקול רם: "אה, זהו אקורד!" אירע אף לאותו וירטואוז המורה, שתוך כדי נגינת מזורקה מאת שופן, קם לפתע מהפסנתר, הדגים לעיני הקהל את ה"ריקוד, השמיע מלים של התלהבות, חזר אל הפסנתר וסיים את הנגינה. על אף "טירוף הדעת" הוזה זכה להי צרצה רבה ככל העולם וקיבל אותות הצטיינות. מה היה שמו?

ריאליזם

באחד מימי השבוע שעבר נאספו כמה עשרות סקרנים לפני הבית מספר 122 ברחוב בן יהודה בתל-אביב. הסיבה: על המדרכה, לפני האיטלין שבאותו בנין, הוסרטה תמונה מתוך סרט, תמונת תור. מחוץ לשתי שחקניות כלל ה"תור" מספר נשים עוברות אורח שנאספו על ידי המסריטים.

הכל היה מוכן. הצלם חיכה לאות, אולם הבמאי לא היה בטוח עדיין אם הכל ערוך על סהרת הריאליזם, אם התור אמתי הוא למרי.

לפתע התפרצה מעברו השני של הרחוב אשה. "מי האחרונה בתור?" שאלה ובוררית ות של מומחית בעלת נסיון תפסה את מקומה בקצהו.

עתה היו הכל משוכנעים. המצלמה החלה להסתובב. אבב, האשה הזריזה תופיע גם היא בסרט.

מעבדה חשובה

כאשר החלה מעבדת "גבע" הנמצאת מעל לבריכת השחיה בגבעת רמב"ם, להמציא ללקוחותיה את עבודותיה הראשונות, נתן קבלו ברגשות מעורבים. היתה זו עבודת בוסר אפינית: קטעי סרט אחדים טובים, אחרים מודרניים פסים בצורה שהצריכה הדפסה נוספת.

אולם כל התחלה היא קשה, והיו סימנים שהבטיחו כי הפעם יש לקוות לעבודה מקצועית ברמה גבוהה. ער עתה היתה זממחור במעבדה טובה (ב"א) אוץ היו שתיים: "כרמל" ו"סרט לאומי" שתיהן פרו מיטיביות) מעצור וצגי בהתפתחות זוטרת הישר אלי.

הרופא והנערה

הוא יום כובש עמיות חדשות לבקרים בסרט ה"אמריקאי, אולם לרוב אין זה אלא ריאליזם חיצוני: צלומי חוץ תחת תפאורות באופן. התוכן נשאר לרוב סגור תרמית וצב עות.

כך בה"רופא הנערה" צילומי בית החור לים בליוו בניוירוק ער שים רוטם מפני שנעשו בבית-החולים גורדה-שוקים עצמו. תמונות הניתוחם עשיות להרהיב כל מי שאינו סולד מפני דם; סגרי הרופאים מתגלים בזמן הניתוחם. הריאליזם הוא כמעט שלם.

כמעט, כי עד כמה שהדבר נוגע לעלילה המשפחתית בסרט, הוינו רב. משפחת דוק' טור קורדי (צ'ארלס קוברן) הרופא המפורסם והעשיר, כוללת את בתו הבכירה מאריט (נאסי דיביס) המשרתת את אביה באמנות ובמסירות, בנו מייק (גלן פורד) שסיים זה עתה את למודיו והיה לרופא וכת הזקונים פאביין (גלוריה דה הייבן). קורדי הוקן שולט במשפחה כפסנתרן מוזיקאי. הוא דורש מבנו שיתחם אל לקוחותיו לא כאל בני אדם אלא כאל "מקרים".

בהתאם להוראות אביו, מייק הוא רופא זריז אך קשה-לב, עד שהוא פוגש בחולה, אבלין (גינט לי), הזקוקה ליתר מניתוח — לעזרה מוסרית. אבין מרככת את לבו של מייק, עד כדי כך מרככת שהא מתאהב בה. כאשר מודיע מייק לאביו שהוא עומד לשאת לאשה את הנערה העניה הזאת. מגרש אותו אביו מן הבית. מבלי עזרת האב אין הבן יכול להיות רופא אלא ברובע העוני. ברם, דוקא בקרב העם הדל והפשוט הוא מוצא סיפוק. עד כאן טוב ויפה, אולם בינתים קרה משהו את הבת הצעירה: היא נתאהבה בגבר נשוי, נסעה אחרו לטיול והרתה לו. היא גורמת לעצמה הפלה ומתה על שולחן המנהחים. החוטאת באה על ענשה! כל הקטע הזה עשוי לפי מיטב עיתוני "אהבה" האמריקאיים וגורע הרבה מן החלק הראשון של הסרט שאינו רע כל עיקר.

מחוץ לצילומים המצויינים של בית החולים ורובע הארלם, יש לציין את המשחק של כל השחקנים, פרט לצ'ארלס קוברן, שהוא כבד ומלודרמטי מדי מכדי שישכנע גלוריה דה הייבן וגינט לי שתיהן טובות, אולם גבוה משכמו ומעלה מהאחרים הוא גלן פורד, שחקן מצויני תמיד, המפיח רוח חיים אף בקטעים הפחות מתקבלים על הדעת.

גינט ליי וגלן פורד (הרופא והנערה)

האשה — הביאה צרות

המשנה, שסטורגיס יודע מה יפה לפתח, אינו ניכרות כלל בסרט; הכל תלוי בגראנט ובאן שרידאן, שותפו למשחק.

הסרט צולם בגרמניה עצמה והרקע, שהוא אמתי, מוסיף הרבה. אך שוב, הצופה מבקש לראות את הרקע יותר מקרוב, תחת זה הוא מקבל מנה גדושה של שיה, שעם היותו מבדה, אינו מוסיף הרבה.

"הייתי כלה ממין זכר" מאכזב משום שאפשר היה לקוות הרבה יותר מסרט כזה. אינם מאכזבים, לחלוטין השחקנים הי ראשיים: קארי גראנט ואן שרידאן.

קארי גראנט נולד לפני ארבעים ושש שנה בבריטול (אנגליה). שמו האמתי היה ארציבאלד ליץ ואביו, שהיה יצרן טקסטיל, רצה שבנו ילך בדרכו. ברם, הצעיר נמשך יותר אחרי מקצועו של סבו — התיאטרון, ברח מן הבית והצטרף ללהקה שנסעה לאמריקה.

לאחר שהופיע על במת ברודוויי כזמר במספר אופרטות, הגיע בשנת 1931 להוליווד ונשאר שם עד היום הזה.

גראנט הוא שחקן קומי מצוי, אחד הטובים ים בסרט האמריקאי כיום. משחקו מאופק אך לא קר וידי לו חוש זימון מפותח. הוא שחקן אידיאלי לקומדיה עדינה, לסטירה קלילה ושנונה, אך בשנים האחרונות לא היה בר מול; הוא עוודו מצפה לתסריט שיוכל לנצל עד תומו.

בת הכומר

דינה (שירלי טמפל) היא בתו של דוקטור שלדון (רוברט יאנג), כהן דת בעיר אמריקאית קטנה בתחילת המאה.

דוקטור שלדון עומד להיות בישוף, אולם כאשר דינה מתחילה להראות סימני "קידמה" מובהקים, כמו משאלה להביא דוגמניות עירוניות לאקדמיה המקומית לציור, והצטרפות לאיגוד לשיווי זכויות לנשים — סיכווי לעליה בדרגה בכנסייה מתחילים להתערער.

הכל נגמר בנצחון כפול: הקידמה נצחת את כוחות האתמום והשיעמום — את הצופה האומלל.

קרי גרנט (הייתי כנה ממין זכר)

האשה — היתה איש